

Návrh na úpravu a využití vybraných ploch kampusu UJEP

Denisa Pokorná

denisa.poky@seznam.cz

Vedlejší vstup
z ul. Resslova

SPORTOVNÍ
HALA

BK

AULA PF

PFBa

PF

Hlavní vstup
z ul. České mládeže

Vedlejší vstup
z ul. České mládeže

FUD

VIKS

FF

AMFITEÁTR

VK

AULY

AULY

MFC
REK

CPTO

FSI "H"

VILKA
FSE

Hlavní vstup
z ul. Pasteurova

Boční vstup mezi budovou
"H" a CEMMTECH

CEMMTECH

6 - Plocha má dobrý potenciál na odpočinek venku pro studenty z FSI. Proto bych sem umístila pár dřevěných laviček, akustickou buňku a poté cvičební koutek jako na ploše 1 s přeměnou pohybu na elektrickou energii. U plotu by byly umístěny fotostěny.

1- Nevětší a také nejodlehlejší území bych koncipovala jako prostor pro studentský život mimo univerzitu a propojení kampusu s okolím a veřejností. Proto by hlavními prvky bylo jezírko s malou pláží a plocha komunitní zahrady s malým hřištěm. Okolo stromové aleje, která se na území nachází už teď (možná si rozšířit) by vedla hlavní cesta s výstavními panely na prezentaci projektů školy. Dále by byl dobrý cvičební koutek se stroji, které by přeměnou pohybu změnily pohyb na elektrinu. Dále bych ocenila větší posezení se stoly pro 5-10 osob a v neposlední řadě by při kraji u FF byly umístěny akustické buňky. Nakonec by se na území nacházelo několik fotostěn s různými dekory.

4 - Na část této plochy byly nedávno zasazeny tuje a to je dostačující využití. Přidala bych jen vodní prvek (potůček), který by lemoval zasazení stromů. Podzemním systémem čerpání vody by voda cyklicky kolovala a nevytékala na ulici.

Vedlejší vstup
z ul. Klášská

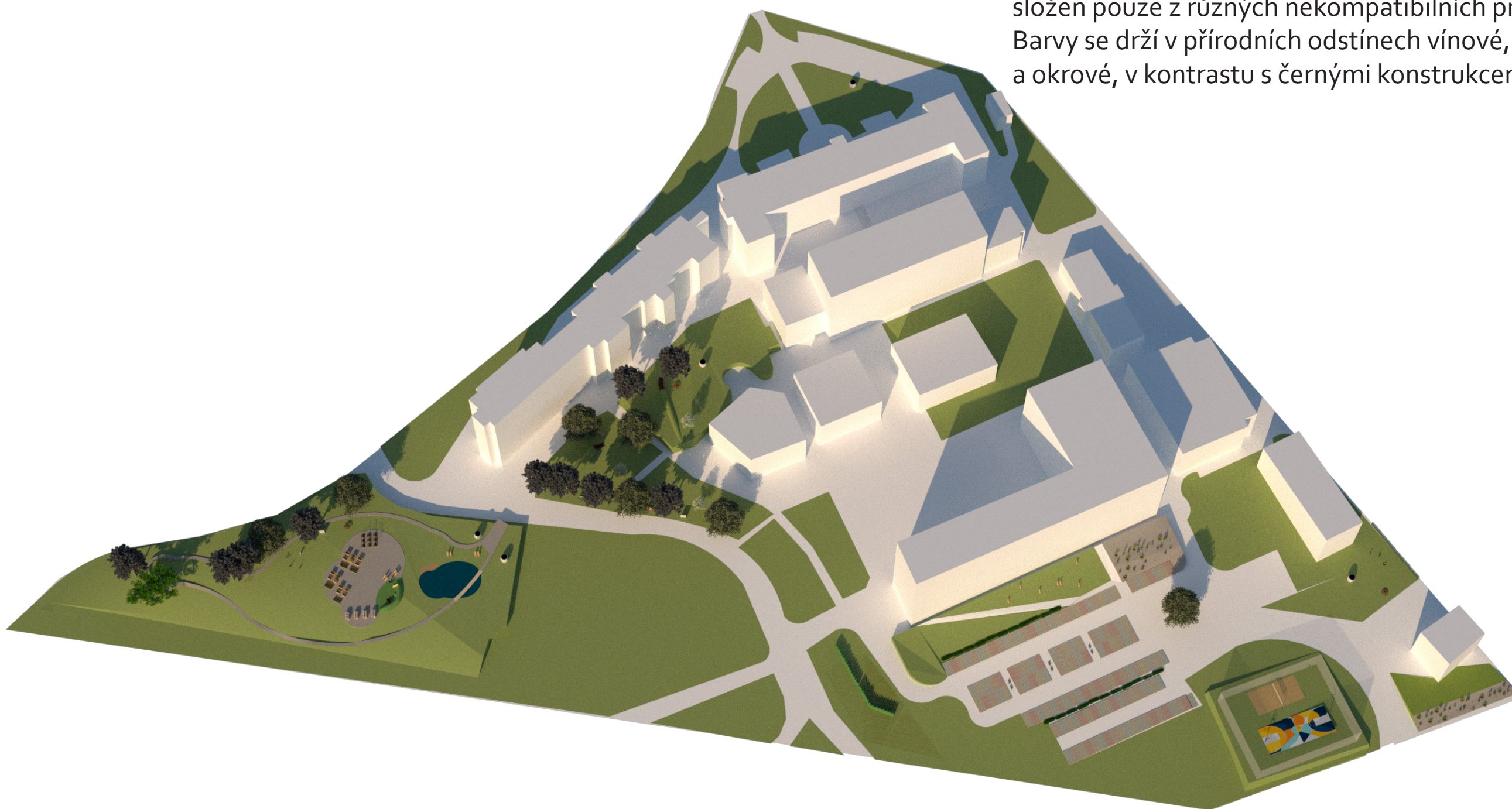
5 - Na tuto plochu bych navrhla umístit hřiště, buď jedno víceúčelové (basketbalové a volejbalové v jednom) a nebo dvě specifická hřiště (na basketbal a sport se sítí). Kolem celé plochy by nemělo chybět oplocení, nejen kvůli vandalismu, ale také kvůli případnému padání míčů na cestu. Proto bych toto oplocení viděla vysoké minimálně 3 metry, ale také by byla možnost zvolit oplocení i přes vrchní část, takže by byl vytvořen hrací kvádr.

7 - Druhou nejvzdálenější a nejméně navštěvovanou plochu kampusu bych nechtěla na sílu tlačit do funkční úlohy zlepšující prostředí kampusu. Umístila bych sem zahradní skalku se světlomilnými rostlinami a pokusila se vytvořit atmosféru středomořské krajiny, která by byla více určená pro kolmejdoucí než-li studenty a pedagogy.

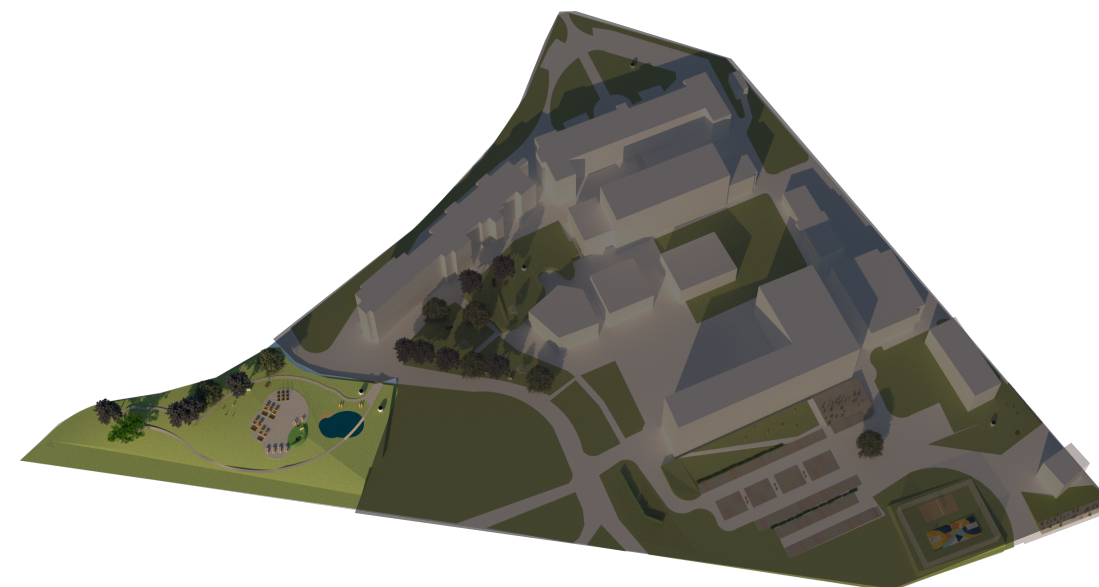

Kampus UJEP se nachází téměř ve středu města, a proto by mohl propojit univerzitní prostředí s veřejností. Z tohoto důvodu jsem se, mimo zlepšení studentského pobytu na kampusu, také zabývala otázkou využití několika ploch i pro širokou veřejnost. Hlavním tématem mého návrhu tedy bylo propojení. Toto téma se pak odráží i ve spojovacím prvku koncepce kampusu – mřížka. Mřížka je motiv, který se neustále může opakovat bez znatelného začátku či konce. Vertikální čáry se propojují pouze díky horizontálním. Vertikální fakulty se tedy propojují díky horizontálním prvkům mimoškolních akcí. Dalším spojovacím prvkem kampusu, aby na první pohled nebyl složen pouze z různých nekompatibilních prvků, je barevnost. Barvy se drží v přírodních odstínech vínové, zelené, krémové a okrové, v kontrastu s černými konstrukcemi.

Největší a nejdlehlší území bych věnovala právě propojení univerzitního prostoru se širším okolím. Proto hlavními a velkými prvky jsou jezírko s malou písčitou pláží a plocha komunitní zahrady. Jezero se nachází při straně u kampusu. Přinese kampusu vodní prvek, kterého ve městech není dostatek a mimo pocitového ochlazení nejbližšího okolí by také mohlo přivábit faunu, vázanou na stálou vodu, do středu města. Přes jezero pak vede i hlavní cesta po mole, po jehož okrajích si mohou lidé v teplé dny sednout a ochladit si nohy. Komunitní zahrada, nacházející se v pomyslném středu plochy, naopak přiláká studenty a obyvatele města bez možnosti vlastní zahrady. Projekty komunitních zahrad již dlouhodobě fungují v různých místech v České republice, i ve světě. Počáteční impuls k založení komunitní zahrady by byl z iniciativy univerzity s mnoha studenty, kteří by péčí o rostliny mohli relaxovat. Následně by se péče o zahradu mohla rozvinout i mezi obyvateli Ústí. Součástí mého návrhu zahrady je také kůlna se základním zahradnickým nářadím a přírodní hřiště pro děti, které na zahradu přišly s rodiči a potřebují si vybit energii. Společně s komunitní zahradou mě napadla i myšlenka začlenění zvířat na toto území. Možnost oplocení celého nebo jen části tohoto území by dala vzniknout výběhu pro ovce, jakožto samosečných sekaček. Uvědomuji si lokaci kampusu a také náročnost péče o zvířata, proto je tato část projektu pouze možným rozšířením.

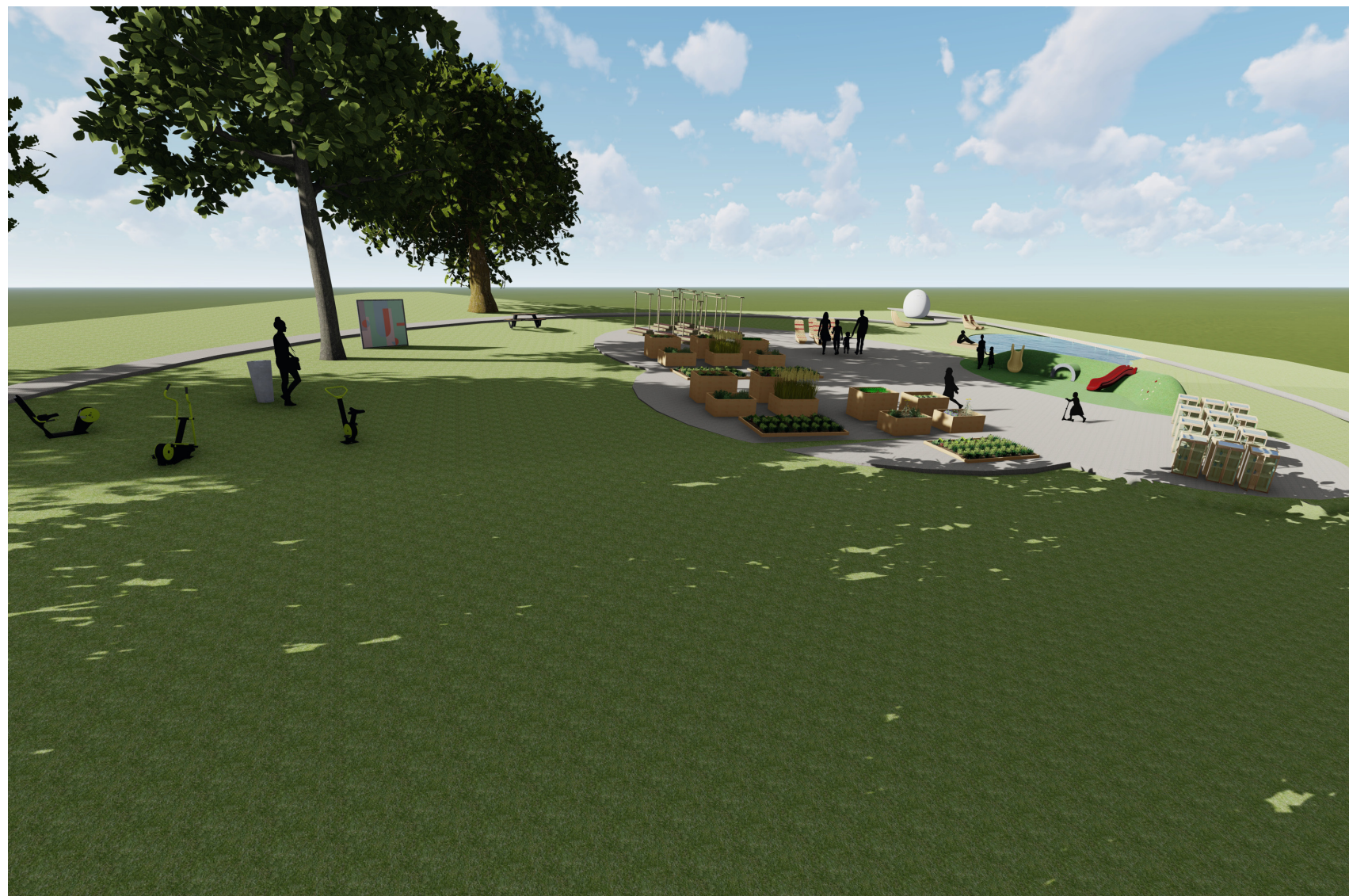
Ve vrchní části území se nachází původní alej, kterou bych chtěla rozšířit napříč celým územím. Vytvořila by se tak přirozeně krytá část cesty, kolem které by mohly vyrůst výstavní panely na prezentaci univerzity, fakult či novinek ze světa kampusu.

Další zaměření této plochy jsem věnovala fyzickému cvičení. Cvičící koutek se stroji na bázi rotopedu (stroji s viditelným pohybem). Stroje nejen, že slouží na zlepšení fyzické kondice, ale také jsem zamýšlela využití jejich pohybu k vytvoření elektrické energie. Elektrická energie by se ukládala v baterii schované v pultu u koutku. Pult (stolek) nejen, že ukládá energii, ale také jsem navrhla možnost nabíjení mobilních telefonů. V neposlední řadě bych na odkládací plochu umístila ukazatel spotřebované a vyrobené energie pro každý stroj. Nebylo by od věci také naprogramovat ukazatel spálených kalorií v poměru k vytvořené energii. Celkově si myslím, že cvičící koutek je dostatečný, ale využití zábavného pohybu k vytvoření energie dodává koutku druhou nečekanou zajímavou funkci.

V rámci aleje, u pláže a v zahradě jsem umístila posezení pro 5-10 osob se stoly na odpočinek nebo pouhé posezení s větší skupinou přátel/spolužáků.

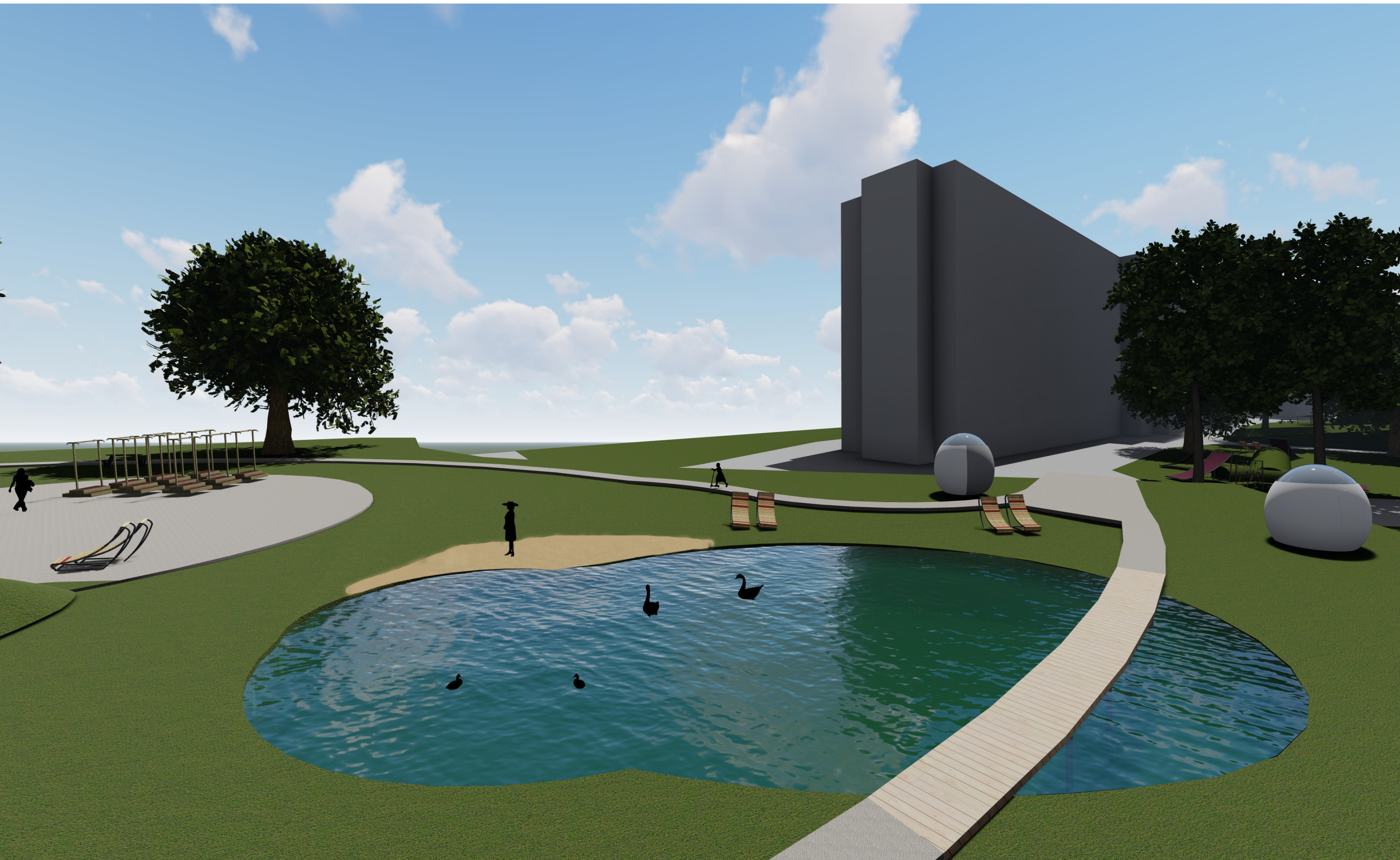

Při kraji u FF jsem také zasadila akustické buňky sloužící k ventilaci emocí – hlavně negativních, například způsobených nepovedenou zkouškou. Hlavním využitím je vykřičení se beze strachu, že by mě někdo slyšel. Také mohou nabídnout prostor pro uvolnění a vypuštění jakýkoliv emocí, právě bez stresu z „načapání“ jinými osobami. Buňky mají tvar vajíčka, jsou akusticky izolované sendvičovým složením jejich pláště. Vnitřní izolační vrstva ze skelné vaty se nachází mezi dvěma vrstvami sklolaminátu. Vnitřní sklolaminátovou vrstvu pokrývají akustické panely z plsti. Ve vrchní části buňky se nachází skleněná kupole. Hlavním světelným zdrojem je sluneční záření, k večeru se buňka osvětluje LED páskem nabitým světlem přes den. Interiér buňky je jednoduchý, lavička na sednutí. Je mi jasné, že buňky nemohou být neustále otevřené nebo zamykatelné na klíče. Proto jsem přemýšlela nad otevíracím mechanismem na ISIC. Čtečky na studentské karty se nachází při vstupu do každé fakulty a každý student i zaměstnanec ji vlastní, proto je tato varianta nejsnazším řešením. Buňky se tak i vymezí pouze na používání studenty a zaměstnanci.

Konečným prvkem umístěným na ploše jsou fotostěny. Jelikož je ústecká univerzita jedna z menších a méně známých univerzit v České republice, chtěla jsem navrhnout prvek, který by byl typickým pouze pro univerzitu a který bude reprezentovat univerzitu na sociálních sítích, kde se nachází nejvíce budoucích studentů. Vytvořila jsem návrh fotostěn s různými dekory. Ústí, jakožto město neoplývá mnoha hezkými zákoutími pro fotky z města typu „byl jsem v Ústí, žiji v Ústí“. O univerzitě tak mimo Ústecký kraj ví jen hrstka lidí. Stěny by proto nahradily ikonické fotogenické ulice jiných měst a studenti by se studiem na UJEP mohli reprezentovat na sociálních sítích a rozšířit tak povědomí o univerzitě. Navrhla jsem tři typy fotostěn – fotostěna pokrytá rostlinami, fotostěna z banneru s grafickým potiskem a fotostěna z mřížky s navázanými pruhy různých látek a pásků.

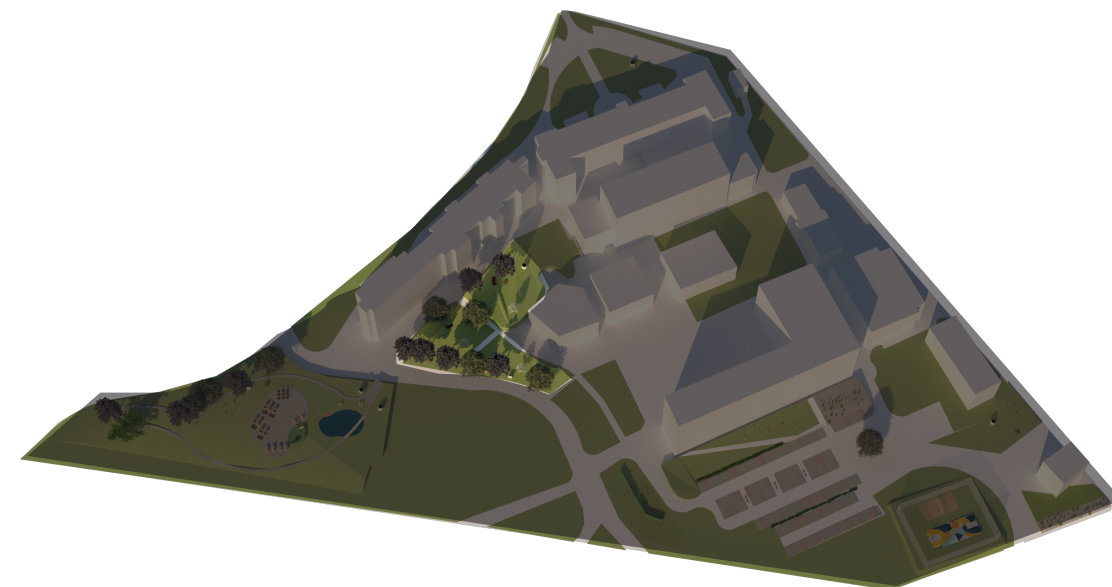

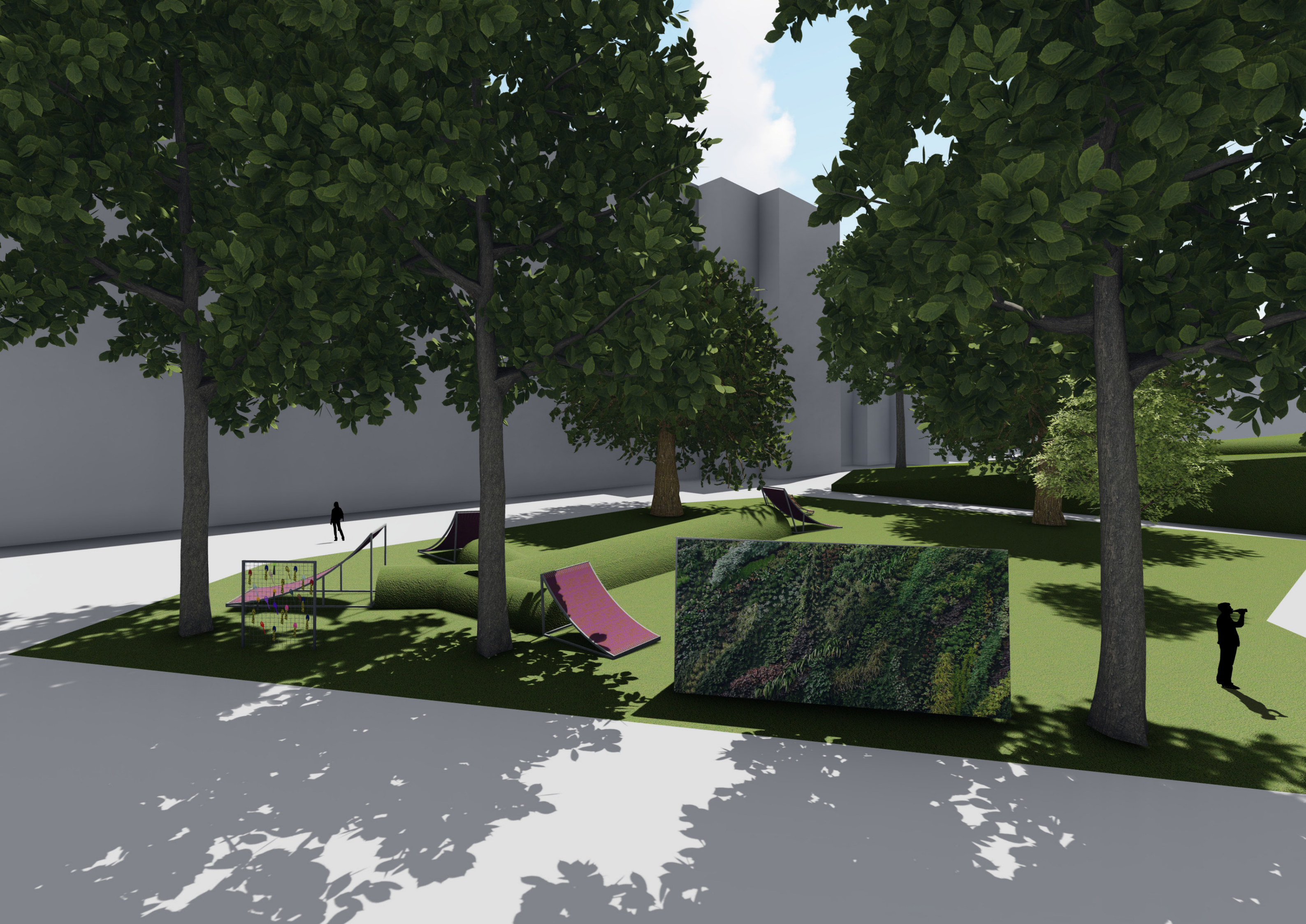
2 a 3

Protože se tyto plochy, na rozdíl od ostatních, nachází nejblíže k srdci kampusu, zaměřením tohoto prostoru by bylo trávení volných chvil mezi přednáškami. Zvýšila jsem počet posezení i se stolky, která by studenti mohli často využívat. Tunely protínající v podzemí areál kampusu jsem v prvotním návrhu chtěla zpřístupnit, vytvořit z nich „zašívárnu“ pro studenty, nebo dokonce i podzemní bar. Jsem si ale vědoma, že jsou památkově chráněné a nelze do nich nijak zasahovat. Proto jsem jako reakci na nepoužívané prostory a jejich zamřížované vchody, vymyslela posezení/poležení z kovové konstrukce s polypropylenovou látkou (látky na trampolínách). Tato lehátka nesou stejně jako fotostěny různé grafické zpracování. Opět jsem do prostoru rozmístila akustické buňky a fotostěny.

Ve spodní části území jsem navrhla dvě skluzavky z válečků, protože sklon plochy není dostatečný na normální skluzavku s hladkým povrchem. Dřevěné válečky jsou v barevnosti kampusu. Skluzavku jsem chtěla do kampusu zasadit hlavně ke zlepšení nálady ze sklouznutí a připomenutí si bezstarosti z dětství.

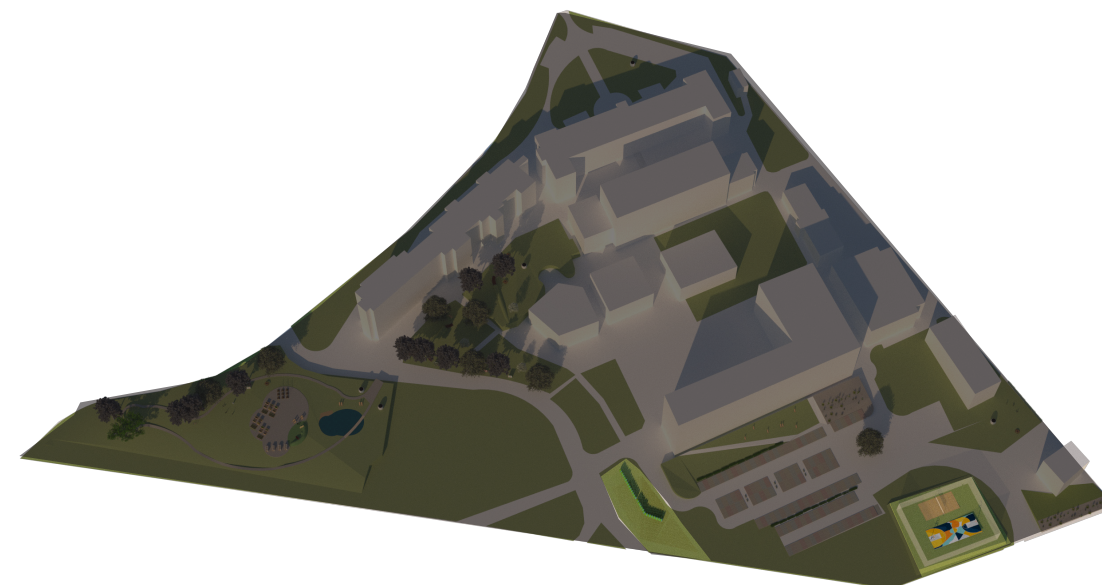

4 a 5

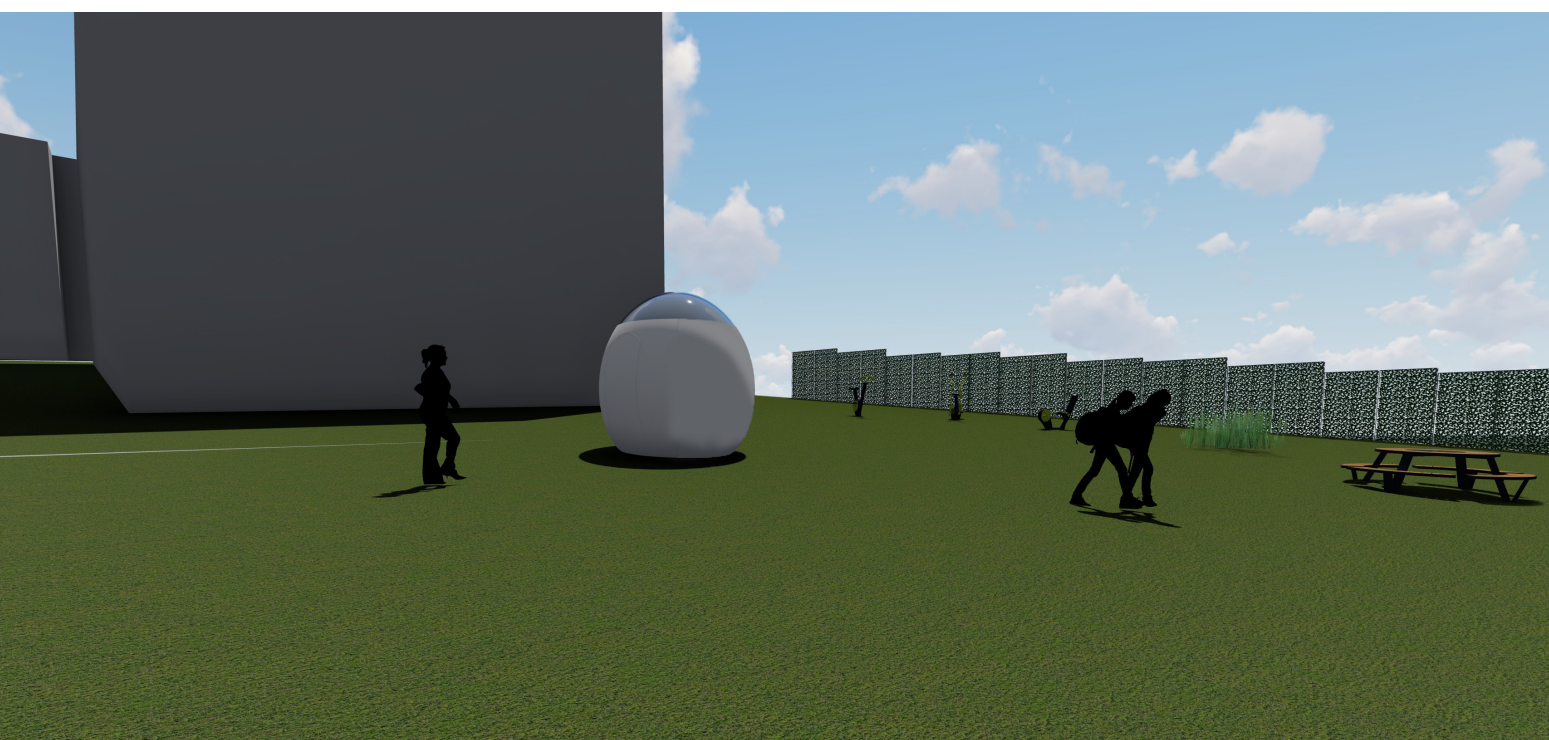
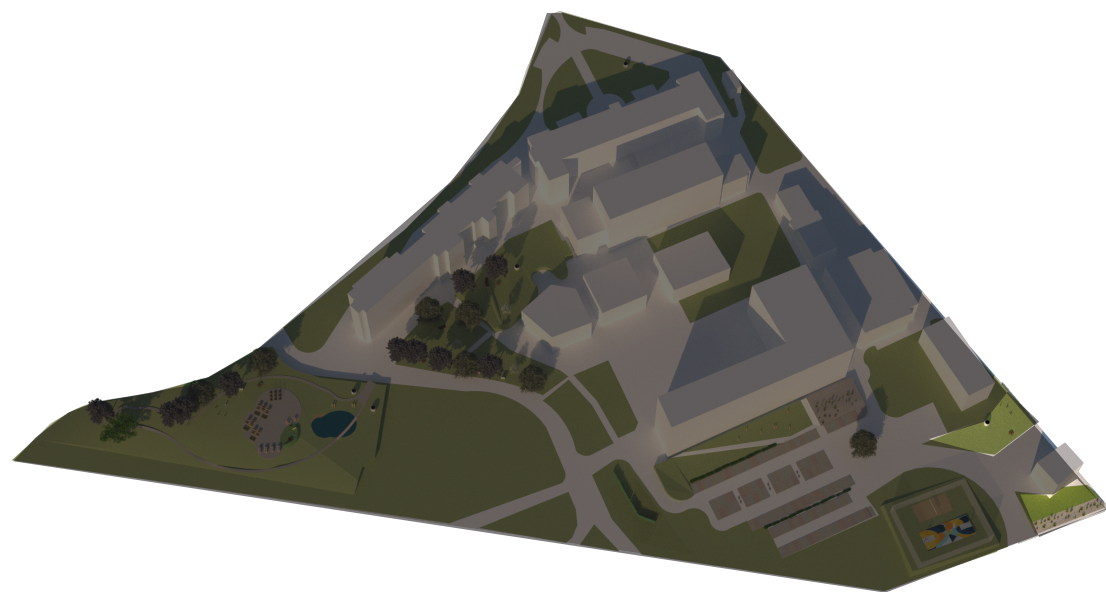
Na plochu 4 byly v nedávné době zasazeny túje, a ty by bylo škoda odstranit. Navíc tato plocha nedisponuje vhodným umístěním nebo svou velikostí není zajímavá pro jiné funkční využití. Proto by se zachovala a zároveň vyzdvihla její okrasnou funkci, a to dodatečným osázením dalšími keři. Jeden prvek by však tuto funkci ještě zdůraznil, a to vodní prvek v podobě potůčku, ve kterém by cyklicky kolovala voda díky podzemnímu čerpacímu a čistícímu systému. U začátku potůčka by také mohla být umístěna socha.

Na využití v celku rovné a velké plochy 5 se mi nabízí koncept sportoviště. Tedy sportoviště složeného z volejbalového hřiště, basketbalového a s posezením. Po obvodu by sportoviště bylo oploceno, a to hlavně z důvodu bezpečnosti, protože je dáno Murphyho zákonem, že míče z hřiště u silnice a parkoviště padají zásadně pod jedoucí auta a na skla těch zaparkovaných. Oplocení také chrání hřiště proti vandalizaci speciálních ploch hřišť. Plochy jsou z akrylátového povrchu odolnému proti poškození a opotřebení. Tento materiál lze barevně ozvláštnit, a proto se ve vizualizaci objevuje graficky zpracovaná plocha basketbalového hřiště. Hřiště disponují basketbalovými koši a sítí.

6 a 7

Umístění plochy 6 je vhodné pro odpočinek studentů FSI venku a pro venkovní oběd na slunci. Víím, že v atriu u menzy se tato obědová místa nachází, ale slunce tam ve většině školních měsíců nesvítí po celou dobu oběda. Proto jsem na území 6 umístila další posezení se stolky, která vytvoří místa pro chvíle oddechu a doplnění vnitřní energie jídlem. Protože se toto území nachází v blízkosti fakulty, umístění akustické buňky není ani zde výjimkou, zároveň je zde vytvořen druhý cvičící koutek s výrobou elektrické energie. Kolem plotu se táhnou fotostěny, zejména s rostlinnými motivy.

Plocha 7, stejně jako plocha 4, nemá příliš možností pro využití. Nejen, že je celé území ve svahu, ale také je velmi vzdálené od středu kampusu a až příliš u komunikací. Proto jsem toto území věnovala na okrasnou funkci, která bude pro tuto plochu dostačující a velmi účinná. Tím, že je pozemek orientován na jih, se silným slunečním zářením, po téměř celý den, a je ve svahu, hodilo by se jej využít jako zahradní skalku se světlomilnými a suchomilnými rostlinami, které navozují až středomořskou atmosféru (levandule, rozmarýn, netřesky, palmy s odolností vůči mrazu, atd.). Tato zahrada bude svým umístěním více sloužit pro kolemjdoucí, nežli pro studenty a zaměstnance, což opět navazuje na myšlenku propojení univerzity s okolím.

